

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **D. M.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2026, č. j. 20 A 49/2024 - 68, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 9. 2024, č. j. MV-116276-4/SO-2024. Žalovaná svým rozhodnutím zamítlá odvolání žalobce proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým tento správní orgán prvního stupně nevyhověl žádosti stěžovatele o povolení k trvalému pobytu.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. V návrhu nejprve poukázal na znění § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze ve spojení s § 107 téhož zákona kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel měl za to, že jsou v jeho případě dány podmínky pro vyhovění návrhu.

[3] Vážnou újmu spojenou s účinky rozhodnutí žalovaného spatřoval v hrozbě povinnosti opustit území České republiky, neboť jeho stávající časově omezené pobytové oprávnění za účelem strpění [(§ 33 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců, dále jen „zákon o pobytu cizinců“)] je svázáno s vedením řízení o povolení k trvalému pobytu, které již pravomocně skončilo. Stěžovatel přitom podle svých slov žije v České republice již od roku 2016, má zde veškeré životní zázemí, sdílí společnou domácnost s matkou a bratrem a studuje vysokou školu. V České republice podstatnou část života vyrůstal, absolvoval zde střední školu a je plně sociálně, jazykově a kulturně integrován. V Arménii, zemi jeho původu, by byl vzhledem k povinnosti nastoupit vojenskou službu vystaven riziku ohrožení života a zdraví. Stěžovatel poukázal rovněž na skutečnost, že jeho bratr je v obdobné pobytové situaci a kasační soud jeho žádosti o přiznání odkladného účinku vyhověl.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřila nesouhlasně. Podmínky pro jeho přiznání upravené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. podle něj nejsou v daném případě splněny. Stěžovateli sice nebylo vydáno nejvyšší pobytové oprávnění a nebyl úspěšný ani se žádostí o poskytnutí mezinárodní ochrany, může však i nadále získat některý z nižších pobytových titulů. Právě důvody, které stěžovatel uvedl na podporu svého návrhu na přiznání odkladného účinku, by mohly získání některého z dalších pobytových oprávnění sloužit. Žalovaná rovněž zdůraznila, že stěžovatel v České republice doposud kromě víza vydaného za účelem strpění žádné pobytové oprávnění neměl.

[5] Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že první podmínku pro přiznání odkladného účinku představuje existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou podmínkou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně, neboť institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Samo podání kasační stížnosti totiž bez dalšího odkladný účinek nepůsobí (srov. § 107 s. ř. s.) a jeho přiznání připadá v úvahu pouze v ojedinělých případech vyjádřených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, je významná a její vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí žalovaného (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, čj. 2 As 60/2008 - 103).

[6] Kasační soud má hrozící vážnou újmu spočívající v zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele v důsledku nuceného opuštění České republiky za dostatečně osvědčenou. Jak bylo zjištěno již žalovaným v předešlém řízení o vydání povolení k trvalému pobytu, stěžovatel pobývá na území České republiky od svých patnácti let, tedy podstatnou část svého dosavadního života. Zároveň zde žije ve společné domácnosti s matkou a bratrem a v případě nepřiznání odkladného účinku by vyvstala hrozba jejich vzájemného odloučení, neboť mu v důsledku napadeného rozhodnutí žalované již nesvědčí důvod pro další udělení víza pro strpění ve smyslu § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Stěžovatel dále v řízení o kasační stížnosti doložil potvrzením o studiu, že v současné době pokračuje v navazujícím prezenčním magisterském studiu na Vysoké škole NEWTON, a. s. Naproti tomu nelze z ničeho usoudit, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám (ani žalovaná nic takového netvrdí). Nejvyšší správní soud tak má za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy hrozící stěžovateli oproti

pokračování

újmě, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[7] K možnému rozporu s důležitým veřejným zájmem Nejvyšší správní soud uvádí, že pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo jevit z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale i zde je třeba vážit intenzitu tohoto rozporu. Žalovaná ve svém vyjádření ohrožení důležitého veřejného zájmu netvrdila, omezila se pouze na zpochybnění existence újmy na straně stěžovatele. Ani kasačnímu soudu není zřejmý důležitý veřejný zájem, který by měl převážet nad možnou újmou. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť jeho přiznáním se účinky rozhodnutí toliko odkládají, k naplnění veřejného zájmu postačuje i jejich pozdější realizace. Z ničeho přitom neplyne, že by setrvání stěžovatele na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti důležitý veřejný zájem narušovalo. Žalovaná ostatně ve svém vyjádření připustila, že by stěžovatel mohl v České republice případně pobývat na základě jiného pobytového titulu. Ani z jejího pohledu tak zjevně není nezbytné, aby stěžovatel nutně a v co nejkratší době opustil území České republiky. Je tedy naplněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Kasační soud dovodil naplnění obou shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto návrhu stěžovatele vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

[9] Závěrem je třeba poznamenat, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*“. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku, ale vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalované byl přiznán odkladný účinek, fakticky se do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované.

[10] Usnesení o přiznání odkladného účinku může kasační soud (i bez návrhu) usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto rozhodl Nejvyšší správní soud dále tak, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1 000 Kč. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán celním úřadem.

[12] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je 1030504526.

QR Platba



Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. května 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu